

Slut med automatisk kørselsfradrag på årsopgørelsen

DEPECHEN NR. 19
16. september 2020

Arbejdsgivere skal snart ikke længere foretage indberetning til elndkomstregistret om deres medarbejders arbejdssted. Fremover skal lønmodtagere selv beregne og indberette deres befodringsfradrag til årsopgørelsen.

Af Tanya Honoré Schultz, tas@bdo.dk

Skattemyndighedernes strategi i forhold til lønmodtageres skattebetaling har i mange år været baseret på en tanke om at forenkle processen i forhold til årsopgørelsen mest muligt. Derfor opgøres den skattepligtige indkomst for 85 % af de borgere, der har enkle indkomstforhold (lønmodtagere m.fl.), udelukkende på grundlag af indberetninger fra først og fremmest arbejdsgivere og pengeinstitutter. Kun omkring 15 % har således behov for at foretage rettelser eller tilføjelser til de fortrykte tal på årsopgørelsen.

Også når det gælder befodringsfradraget har mange været vant til, at det automatisk fremgik af årsopgørelsen. Sådan bliver det imidlertid ikke til marts næste år, når vi kaster det første blik på årsopgørelsen for indkomståret 2020. Til den tid skal vi selv indtaste vores kørselsfradrag for i år. Det kommer til at berøre de omkring 360.000 borgere, som almindeligvis har et fortrykt befodringsfradrag på deres årsopgørelse. Næst efter rentefradraget er befodringsfradraget nemlig det mest anvendte fradrag. For indkomståret 2017 blev dette således anvendt af 1.159.381 borgere, hvis gennemsnitlige befodringsfradrag for dette år udgjorde et beløb på 17.768 kr.

Ny bekendtgørelse

Ændringen bliver en konsekvens af en [ny bekendtgørelse](#), som Skatteministeriet netop har sendt i høring og som vil fritage arbejdsgivere for at foretage indberetninger til elndkomstregistret, hvis en ansat udfører sit arbejde et andet sted end på arbejdsgiverens adresse. Dette sker i dag ved en såkaldt felt-11 afkrydsning, der medfører, at der ikke automatisk beregnes befodringsfradrag for disse ansatte.

Feltet nedlægges ganske enkelt, og samtidig ændres et andet felt - felt 63 - sådan, at der skal ske afkrydsning heri, hvis arbejdsgiveren betaler for den ansattes befodrning mellem hjem og arbejde, fx hvis transporten sker i en bil tilhørende arbejdsgiveren, eller hvis denne betaler for medarbejderens bus- eller togkort. Der skal dog ikke ske afkrydsning i felt 63, hvis medarbejderen beskattes af fri bil. De nye regler skal ifølge høringsudkastet have virkning for indberetninger for oktober måned 2020 og fremefter.

Ændringen begrundes med, at for mange af landets arbejdsgivere ifølge Skattestyrelsen ikke er tilstrækkelig opmærksomme på afkrydsningen af felt 11. Der er derfor risiko for, at der automatisk beregnes befodringsfradrag - eller et for stort befodringsfradrag - for et stort antal lønmodtagere, og at disse bevidst eller ubevidst ikke selv retter tallet.

Alternativet til en afskaffelse af det automatiske befodringsfradrag ville have været at pålægge arbejdsgiverne pligt til fx at indberette antallet af ansattes hjemmearbejdsdage. En pligt, som arbejdsgiverne givetvis gerne er foruden.

INDHOLD

- Slut med automatisk kørselsfradrag på årsopgørelsen
- Nye regler for aktieløn i mindre og mellemstore virksomheder
- Også forældreledigheder i virksomhedsordningen efter nytår
- Elafgift: Økonomisk og administrativ lettelse til virksomhederne
- Regnskabsmæssig behandling af erstatningssager

Nye regler for aktieløn i mindre og mellemstore virksomheder

Fra nytår bliver det markant mere interessant at etablere aktielønsordninger hos SMV'er, fordi aktielønnens andel kan udgøre helt op til halvdelen af den normale løn, men reglerne kan kun anvendes i virksomheder med få år på bagen.

Af Lars Jacobsen, lar@bdo.dk

For mange nystartede virksomheder er det et fælles kendetegn, at de i de første år har svært ved at tilbyde deres medarbejdere en ret høj løn, fordi virksomheden først skal løbes i gang. Denne udfordring kan - i kombination med et ønske om at knytte de ansatte tættere til virksomheden ved at gøre dem til medejere af denne - gøre det interessant at tilbyde medarbejderne aktieløn.

Det kan enten ske i form af gratisaktier eller ved en tegningsret til nye aktier alternativt en køberet til eksisterende aktier. Vel at mærke ordninger med en indbygget skattefordel i den forstand, at der først sker beskatning af gevinsten den dag, hvor aktierne sælges og da som aktieindkomst. Det vil sige til en skat på p.t. enten 27 % eller 42 % i stedet for den normale marginalskat for løn på knap 57 %.

Efter de nuværende regler kan et element af aktieløn dog ikke overstige 10 % af den ansattes årsløn, hvis der er tale om en individuel aftale. Er der tale om en generel ordning, som gælder for mindst 80 % af en kreds af de ansatte, kan aktielønnen dog udgøre op til 20 % af de omfattede medarbejders årsløn.

Nye regler

Med virkning for aftaler, der indgås efter 1/1 2021, hæves grænsen for, hvor stor en andel aktielønnen må udgøre af medarbejdernes årsløn til 50 %, men de nye regler kan kun anvendes i nyere virksomheder. Til gengæld gælder den højere andel både for individuelle og for generelle ordninger. Det står dermed virksomhederne frit, om de vil give aktieløn kun til en enkelt ledende medarbejder, til nogle få nøglemedarbejdere eller til alle ansatte.

De væsentligste betingelser i de nye regler er:

- Virksomheden må ikke have haft over 50 ansatte i et af de to senest afsluttede regnskabsår.
- Virksomheden må i samme periode ikke have haft en nettoomsætning eller en balancesum på 15 mio.kr. eller derover.
- Virksomheden skal have startet sin aktivitet - altså gennemført sit første kommercielle salg - mindre end fem år før starten af det kalenderår, hvori aktielønsaftalen indgås. Virksomheder, der etablerer ordninger efter de nye regler i 2021, skal altså have effektueret sit første salg i 2016 eller senere.

Der må gerne gives aktieløn efter de nye regler til medarbejdere, der i forvejen ejer aktier i selskabet, dog ikke, hvis disse i skattemæssig forstand er hovedaktionærer.

Kommentar

Ændringen af reglerne forudsætter vedtagelse af et lovforslag, som skatteministeren formentlig fremsætter i næste måned. Du kan læse mere om betingelserne for at bruge de nye regler i [dette lovudkast](#), som netop er sendt i høring.

Vi anser det for givet, at lovforslaget bliver vedtaget. Faktisk blev reglerne allerede vedtaget sidste år, men de har ikke kunnet sættes i kraft uden accept af Europa-Kommissionen. Den foreligger nu. Den kommende lovændring implementerer blot nogle betingelser, som kommissionen har stillet krav om og som - efter vores vurdering - ikke har den store praktiske betydning. De virksomheder, som ønsker at gøre brug af de nye muligheder, kan derfor godt begynde at forberede deres aktieaflønningsprogram.

”Det står dermed virksomhederne frit, om de vil give aktieløn kun til en enkelt ledende medarbejder, til nogle få nøglemedarbejdere eller til alle ansatte”

Også forældrelejligheder i virksomhedsordningen efter nytår

Skatteministeriet har heldigvis valgt en blød landing i forhold til den politiske aftale om at fjerne de skattemæssige fordele ved forældrelejligheder, idet disse ifølge et lovudkast vil skulle elimineres rent teknisk via en såkaldt rentekorrektion.

Af Tom Bruno Hansen, tbh@bdo.dk

Der findes angiveligt omkring 13.000 forældrelejligheder. Primært ejerlejligheder, som forældre har købt og udlejet til deres børn, fordi disse ikke kan finde en ledig lejelejlighed. Fænomenet er næsten udelukkende knyttet til de store uddannelsesbyer. Først og fremmest København, hvor op mod halvdelen af alle lejligheder på Nørrebro ifølge boligministeren er ejet af mere eller mindre velstillede forældre fra Nordsjælland.

Selvom en forældrelejlighed i princippet ikke adskiller sig fra andre udlejningsejendomme, så har et politisk flertal besluttet, at den skattemæssige fordel ved forældrelejligheder - forstået som adgangen til skattemæssigt at kunne fradrage renteudgifter i lejeindtægten - skal fjernes. For de forældre, der anvender den særlige virksomhedsordning, medførte dette en frygt for, at lejligheden ville skulle trækkes ud af ordningen med deraf følgende risiko for beskatning af opsparet overskud.

Denne frygt har heldigvis vist sig grundløs. Af et [udkast til det lovforslag](#), der skal udmønte den politiske aftale, fremgår, at sænkningen af værdien af rentefradraget for forældrelejligheder i virksomhedsordningen vil skulle ske skematisk via beregning af en rentekorrektion.

Nærmere om de nye regler

De nye regler gælder ikke kun ved udlejning til børn og børnebørn, men også for udlejning den modsatte vej. Altså ved udlejning til forældre eller bedsteforældre.

For de forældre mv., der ikke bruger virksomhedsordningen, men derimod den lidt enklere kapitalafkastordning, får ændringen ingen umiddelbar betydning, da satsen for beregning af det kapitalafkast, som kan sikre dem en høj skatteværdi af deres renteudgifter, i øjeblikket er nul procent.

De forældre, der bruger virksomhedsordningen for deres lejlighed, kan selv bestemme, hvorvidt de vil fortsætte hermed fra næste år, men hvis de gør, vil de skulle beregne en rentekorrektion, som vil nedsætte værdien af deres rentefradrag. Rentekorrektionssatsen fastsættes for et år ad gangen og er for 2020 netop blevet fastsat til 3 %.

Ejere af forældrelejligheder, der betaler en højere rente for deres lån end rentekorrektionssatsen, vil i visse tilfælde nok stadig have en fordel ved at bruge virksomhedsordningen - blot mindre end hidtil. For dem, der betaler en mindre rente end rentekorrektionssatsen, vil ulempen ved de nye regler være maksimeret til deres faktiske udgifter til renter og bidrag, idet rentekorrektionen ikke kan overstige disse.

Rentekorrektionen beregnes ud fra lejlighedens anskaffelsessum med tillæg af efterfølgende udgifter til ombygning eller forbedring af denne. Beregningsgrundlaget vokser dermed i takt med, at der afholdes sådanne udgifter.

Der kommer til at gælde særlige regler for beregning af rentekorrektionen i de tilfælde, hvor udlejeren også har andre erhvervsrelaterede aktiviteter i sin virksomhedsordning.

For en topskattebetaler medfører indgrebet, at skatteværdien af rentefradraget sænkes med omkring 23 procentpoint. Udgør de årlige renteudgifter for lejligheden et beløb på 50.000 kr., vil det betyde en merskat på lige under 1.000 kr. om måneden, hvis ellers rentekorrektionsbeløbet bliver af samme størrelse som de faktiske renteudgifter.

”De nye regler gælder ikke kun ved udlejning til børn og børnebørn, men også for udlejning den modsatte vej. Altså ved udlejning til forældre og bedsteforældre”

Elafgift: Økonomisk og administrativ lettelse til virksomhederne

Fra næste år får virksomhederne godtgjort elafgift af deres energiforbrug til rumvarme, komfortkøling og varmt vand med samme sats som for energi til procesformål. Private med stort elforbrug får også en lettelse.

Af Mette Lund Hansen, mld@bdo.dk

Når momspligtige virksomheder køber strøm, betaler de en elafgift til staten på p.t. 0,892 kr. pr. kWh. Efterfølgende kan de få godtgjort en andel - faktisk størstedelen - af den betalte afgift via deres momsregnskab.

For el, der anvendes til procesformål godtgøres i øjeblikket 0,888 kr. pr. kWh, mens der for el, der anvendes til rumopvarmning, til aircondition anlæg og til opvarmning af brugsvand (fx i elvandvarmere og elkedler) godtgøres 0,682 kr. pr. kWh. Efter refusionen betaler virksomhederne derfor en elafgift på 0,004 kr. pr. kWh af deres energiforbrug til procesformål og en afgift på 0,210 kr. pr. kWh af energiforbrug til øvrige formål.

Systemet med først at skulle betale en afgift for efterfølgende at få godtgjort det meste af denne er selvsagt en administrativ belastning for virksomhederne. Det samme gælder sondringen mellem energi til procesformål og energi til opvarmning og komfortkøling. Det har derfor længe været et stort ønske fra et samlet erhvervsliv at få ændret reglerne. Det sker nu, men desværre kun for sondringen mellem energianvendelsen. Ændringen får ikke betydning for virksomheder med momsfrige aktiviteter, ligesom de liberale erhverv først fra 2023 bliver ligestillet med øvrige momspligtige virksomheder. Liberale erhverv får dog fra 2021 højere godtgørelse for deres elforbrug til varme og komfortkøling.

Klimaaftalen

Umiddelbart før sommerferien indgik regeringen og et bredt flertal i Folketinget en [politisk aftale](#), der skal sikre en helt grøn energisektor og en grønnere industri. En aftale, som belønner virksomheder, der bruger elektricitet til at generere rumvarme.

Umiddelbart syntes der alene at være lagt op til en lempelse af afgiften på elektricitet til opvarmning, men vi har hos Skatteministeriet fået bekræftet, at lempelsen også kommer til at gælde for strøm til komfortkøling og elvandvarmere mv., hvilket betyder, at den mangeårige sondring mellem, hvad virksomhederne bruger elektricitet til, stopper til nytår.

I vores øjne er ændringen et kæmpe fremskridt, fordi den vil give virksomhederne en mærkbar administrativ lettelse. Men også en lettelse hos Skattestyrelsen, som ikke længere skal bruge kontrolressourcer på at undersøge, hvad elektriciteten bruges til. Der bliver også færre klagesager ved Landsskatteretten.

Økonomisk vil ændringen betyde, at virksomhederne med de nuværende afgifter sparer 0,206 kr. pr. kWh eller 20.600 kr. pr. 100.000 kWh, der anvendes til rumvarme, komfortkøling og elvandvarmere mv.

Den politiske aftale er endnu ikke udmøntet i lovgivning, men dette kommer i løbet af kort tid. Vi anser det for givet, at ændringen vil blive vedtaget.

Borgere med elvarme belønnes også

Den politiske aftale er også godt nyt for borgere, der har et stort elforbrug, fordi de bruger elvarme. Private betaler i øjeblikket en afgift på 1,115 kr. pr. kWh inkl. moms, men for forbrug ud over 4.000 kWh pr. år betales kun en afgift på 0,2625 kr. pr. kWh inkl. moms. Sidstnævnte afgift nedsættes fra nytår til 0,01 kr. - altså 1 øre - pr. kWh inkl. moms. I et hus med elvarme, hvor det samlede årlige strømforbrug udgør fx 18.000 kWh, vil det give en besparelse på lige over 3.500 kr. årligt.

”... vi har hos Skatteministeriet fået bekræftet, at lempelsen også kommer til at gælde for strøm til komfortkøling og elvandvarmere mv., ...”

Regnskabsmæssig behandling af erstatningssager

Afgørelsen af, hvor tidligt en forventet erstatning kan medtages som en indtægt i årsregnskabet, og hvor hurtigt et modtaget erstatningskrav skal resultere i en hensættelse, beror næsten altid på et skøn.

Af Ditte Mosegaard Jørgensen, dme@bdo.dk

Når det gælder den regnskabsmæssige behandling af erstatningssager, skal der i første række skelnes mellem, om sagen vedrører forhold, der er opstået før eller efter balancedagen. Angår sagen forhold opstået efter denne dag, skal den alene omtales som en efterfølgende begivenhed og kun, hvis sagen angår et væsentligt beløb.

Er sagen opstået før balancedagen, beror den regnskabsmæssige behandling på en vurdering af udfaldet af denne. Det betyder, at sagen ikke altid vil blive behandlet ens hos sagens forskellige parter, hvilket også skyldes, at regnskabsreglerne for henholdsvis indtægts- og udgiftssiden er asymmetriske. Nedenfor gives en oversigt over reglerne for den regnskabsmæssige behandling af mulige erstatningsindtægter henholdsvis -udgifter. I de tilfælde, hvor et erstatningsbeløb indregnes i resultatopgørelsen, vil der normalt være tale om en særlig post, der kræver noteoplysning.

Indtægtssiden

Når det gælder potentielle erstatningsindtægter, er der som udgangspunkt tre muligheder for den regnskabsmæssige behandling:

1. *Der bortses helt fra kravet*
Hvis det vurderes som meget usandsynligt, at virksomheden vil vinde sagen, bortses der helt fra denne ved udarbejdelsen af regnskabet. I almindelighed en teoretisk mulighed, da virksomheder sjældent rejser krav om erstatning, hvis det på forhånd er meget usandsynligt, at sagen vil kunne vindes.
2. *Noteoplysning*
Hvis det vurderes, at der er rimelige chancer, men ikke overvejende sandsynlighed for, at sagen vindes, vil der være tale om et eventualaktiv, som skal omtales i en note, men den mulige erstatning må ikke indregnes i balancen. Notekravet gælder dog kun for virksomheder i regnskabsklasse stor C og D.
3. *Indregning*
Hvis det anses for overvejende sandsynligt - så godt som sikkert - at sagen vindes, kan erstatningen medtages i resultatopgørelsen under andre driftsindtægter og samme beløb kan indregnes som et aktiv i balancen.

Udgiftssiden

I forhold til modtagne erstatningskrav gælder der som udgangspunkt fire muligheder:

1. *Der bortses helt fra kravet*
Hvis det vurderes som meget usandsynligt, at virksomheden vil tabe sagen, kan der bortses fra denne ved udarbejdelsen af regnskabet.
2. *Noteoplysning*
Hvis det vurderes som mindre end 50 % sandsynligt, at sagen tabes, vil der være tale om en eventualforpligtelse, hvorom der skal oplyses i en note. Det gælder for alle regnskabsklasser. Selvom selskabets frie reserver ikke påvirkes, skal eventualforpligtelsen medtages ved vurderingen af selskabets udlodningsmuligheder.
3. *Hensættelse*
Hvis det vurderes som mere end 50 % sandsynligt, at virksomheden vil tabe sagen - og der kan foretages et pålideligt skøn over beløbets størrelse - skal forholdet indregnes som en hensat forpligtelse i balancen, og beløbet skal udgiftsføres i resultatopgørelsen under andre driftsomkostninger.
4. *Optagelse som gæld*
Hvis sagen er tabt, og erstatningsstørrelse og forfaldstidspunkt ligger fast, skal beløbet indregnes som en gældsforpligtelse og udgiftsføres i resultatopgørelsen.

BDO Statsautoriseret revisionsaktieselskab, en danskejet rådgivnings- og revisionsvirksomhed, er medlem af BDO International Limited - et UK-baseret selskab med begrænset hæftelse - og del af det internationale BDO-netværk bestående af uafhængige medlemsfirmaer. BDO er varemærke for både BDO-netværket og for alle BDO medlemsfirmaerne. BDO i Danmark beskæftiger godt 1.300 medarbejdere, mens det verdensomspændende BDO-netværk har over 90.000 medarbejdere i 165 lande.

Denne publikation er skrevet i generelle vendinger og skal alene betragtes som generel vejledning. Publikationen dækker ikke specifikke situationer, og du bør ikke handle - eller undlade at handle - uden at have fået professionel rådgivning. Kontakt venligst BDO for at drøfte de specifikke problemstillinger. BDO, vores partnere og medarbejdere påtager os ikke ansvar for tab foranlediget af en handling, der er taget - eller ikke er taget - på baggrund af oplysningerne i denne publikation.